

"Bir matlub ki, gurubda gaybûbet etmeye mahkûmdur; kalbin alâkasına, fikrin merakına değmiyor. Âmâle merci olamıyor. Arkasında gam ve kederle teessüf etmeye lââyık değildir. Nerede kaldı ki kalb ona perestiş etsin ve ona bağlansın..." İzah eder misiniz?

"Evet, fıtraten ebediyeti isteyen ve ebed için halk olunan ve ezeli ve ebedi bir Zat'ın aynası olan ve nihayetsiz derecede nâzik ve letâfetli bulunan,.."(1)

İnsan ruhu ve kalbi, fani mahluklarla tatmin olmaz. Batan Güneş'ten geriye ışık namına bir şey kalmaması gibi, bazı matluplar, yani talip olunan şeyler de insanı bir süre oyaladıktan sonra batar ve ortadan kaybolurlar.

O hayal edilen makamlara sonunda başkaları geçer, o can atılan teveccühlere artık başkaları mazhar olur. Uğrunda bir ömür tüketilen servetler, sonunda varisler arasında bölüşülür, parçalanır. İşte bu fani gayeler **"kalbin alakasına, fikrin merakına değmiyor. Âmâle merci olamıyor."**

İnsan bu fâni hedeflere kavuşmakla emellerine ulaşmış sayılmadığı gibi, bunları elde edememek yahut kaybetmek de **"gam ve kederle teessüf etmeye"** değmiyor. Üzülmeye değmeyen bu fânilerin, perestişe yani taparcasına aşırı bağlanmaya layık olmadıkları açıktır.

1) bk. [Sözler, Yirmi Birinci Söz, İkinci Mebhas.](#)